

ŞEDD (ARABAN)
(İlâhî)

DÜYEK

Gü gü lü şe
ni sır
da sa
fâ bah
şey le
dî sîn
bül bül gü
kü
Ki kîm ge
lir ol

(1) S.Nüzhet Ergun; A.g.e., C.II, s.555.

Gülşen-i sırda safâ bahş eyledi sünbül gülü
Sümbüliye Sümbüliye Sümbüliye Sümbülî
Kim gelir ol gülsitâna şad olur cân u dill
Sümbüliye Sümbüliye Sümbüliye Sümbülî

Gel mülâzım ol saâdet ister isen kuyünü
Şemm edesin gülşen-i vahdette sünbül büyünü
Nice müddet eşîğine sürdü KENZî rûyünü
Sümbüliye Sümbüliye Sümbüliye Sümbülî⁽¹⁾